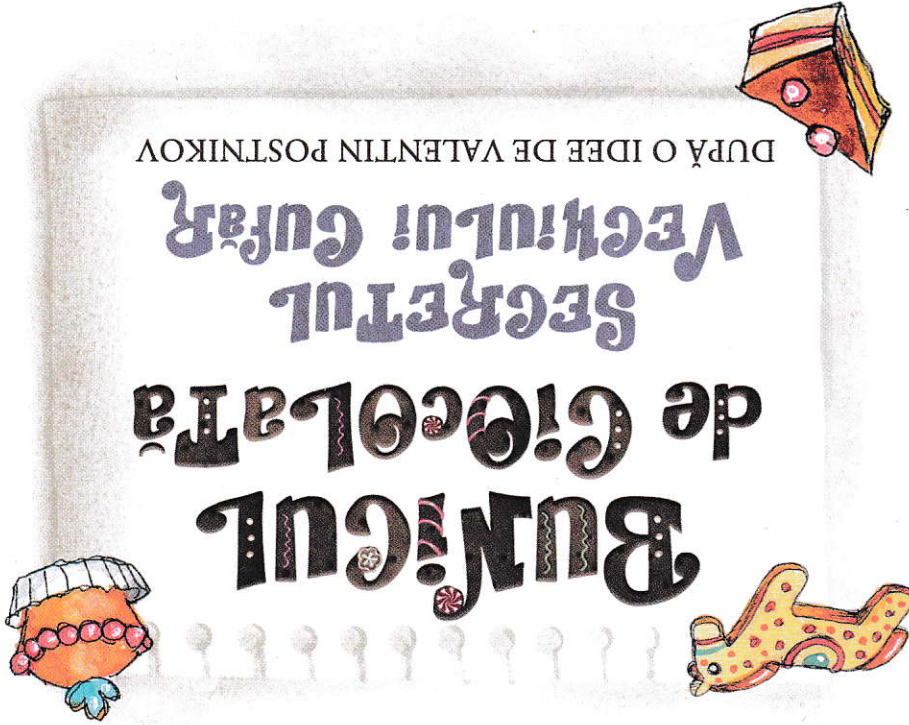

Traducere din rusă
de Elena Drăgușin-Richard

Ilustrații de Irina Petelina

NARINE ABGARIAN

română
inovă
ster

ainte. Helga, Ag-
 abila. În camera
 n șemineul care
 locul. Pita mare
 este acoperită cu
 a cu aripa ei.
 amară. Oricum,
 cofetărie și mă-
 uri la îndemână.
 transformă totul
 nentul când s-a
 puterile lui ma-
 echilibrul din-
 echilibrul"? îi

Cuprins

Capitolul 1
 UNDE TE POATE DUCE TRGLSTIGEN,
 „SCARLA TRGBLGR” 5

Capitolul 2
 ÎN CARE ÎNCEPE SĂ SE ÎMPRINEAScă PRZIGEREA
 12

Capitolul 3
 DRUMUL CĂTRE TRONDHEIM 21

Capitolul 4
 CASA BUNICULUI DE GIGGLTIA
 27

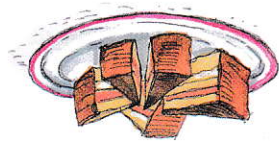
Capitolul 5
 SURCARILE PAUSEN ȘI PLANURILE LOR PERFIDE
 32

Capitolul 6
 ÎNCEPĂVENTURILEI 35

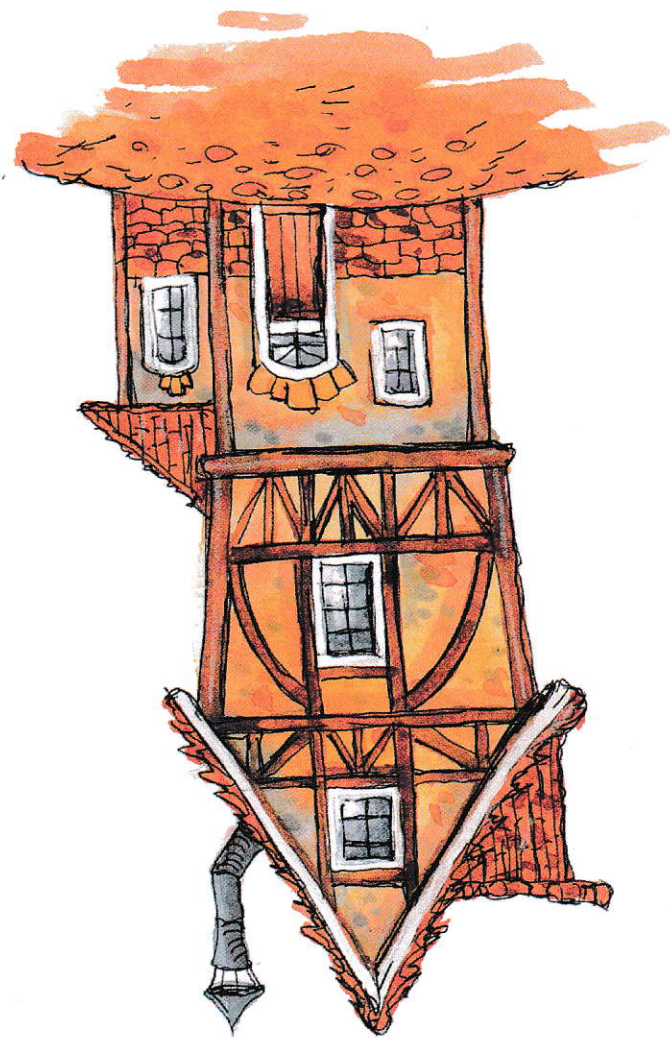
Capitolul 7
 SAITUL VIKINGILOR 40

Capitolul 8
 HARABURAI 53

Capitolul 9
 MARELE MISTER
 (CEVEȘTEA BUNICULUI DE GIGGLTIA) 57

64	Capitolul 10	NERAII DE FURTUNĂ SE ADUNĂ
69	Capitolul 11	ACTIUNI DECISIVE
79	Capitolul 12	SE PARE CĂ S-A GĂSIT O IESIRE
87	Capitolul 13	MAGIA SE ÎNTOARCE?
94	Capitolul 14	VICTORIA
99	Capitolul 15	DE ÎNCHEIERE

UNDE TE POATE DUCE TREBLSTIGEN, „SCARA TROLLOR”

I

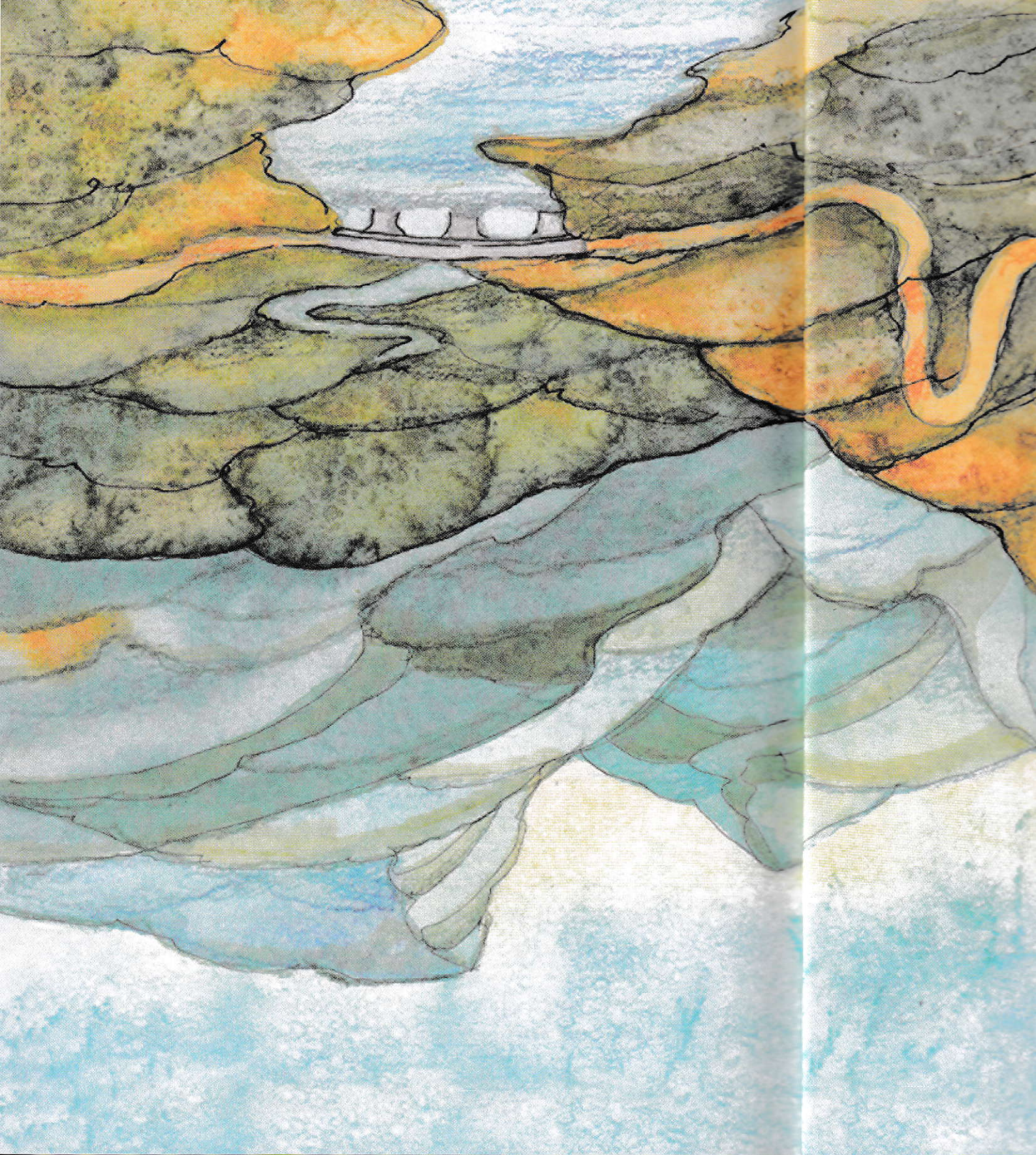
„Scara trollilor” este un drum foarte abrupt și plin de serpentine, care șerpuieste prin muntii din tînutul norvegian Møre-og-Romsdal, care se împiește prin muntii din tînutul norvegian Møre-og-Romsdal. Este unul dintre cele mai periculoase și frumose drumuri din lume, care se încolăcește printre stîncile pieptișe și coboară tot mai mult, pe lângă ghețari, cascade și stînci acoperite de licheni, lăsând apoi în urmă tăcerea rece în care sunt învaluite piscurile munților trollilor, Trolltinden.

Dacă parcurgi drumul până la capăt, ajungi în orașul Åndalsnes, care nu se deosebește defel de alte orașe din Norvegia. Este la fel de îngrijit, curat și frumos. Însă la marginea lui se află o casă de piatră cu etaj, care stă întoarsă într-o dungă față de vecini. Curtea e mică, aproape goală, dacă nu luăm aminte la tușurile decorative plantate de-a lungul gardului scund. Acoperișul ascuțit e învelit cu șifă, iar din hornul casei se învâltăuțește fumul tot anul. Ferestrele sunt acoperite de draperii grele, iar ușa de la intrare arată atât de sumbră și neprietenoasă, că-ți vine să-ți întorci privirea.

Stăpânele casei, trei bătrâne, duc un trai izolat. Nu vorbesc cu nimeni și nici măcar nu dau bună ziua. Vecinii s-au obișnuit de mult cu asta și au încetat să le mai acorde atenție surorilor (căci bătrânele sunt surori bune). Pe cea mare o cheamă Helga, pe cea

mijlocie, Agnes, iar pe cca mică, Magda. Din casă ies foarte rar, numai ca să cumpere de mâncare sau să meargă la bancă. Câteodată mai primesc corespondență. Gustav Miller, poștaşul din Andalsnes, o lasă în pragul ușii. Bătrânele i-au interzis să sune la sonerie și să le întrerupă din treburi. Ce fel de treburi au surorile, *herr* Miller nu are habar, dar le îndeplinește cererea fără să crănească.

În ziua despre care vom povesti, surorile Paulsen primiseră două scrisori. Unul dintre plicuri era greu și plin de timbre, iar al doilea, foarte ușor, de parcă nu conținea nimic. *Herr* Miller l-a și scuturat un pic, să vadă dacă nu cumva e gol. Pe urmă, poștaşul a lăsat scrisorile în cerdac și, după ce a închis porțița în urma lui cu mare grijă, a plecat.

Magda tocmai pregătise micul-dejun, făcea o omletă. Aștepta până când poștaşul dispăru în deparțare, și numai după aceea se duse să ia scrisorile. Nici nu arunca bine o privire asupra lor, că se și grăbi către ușa pivniței, ținând strâns în mână plicul cel ușor. Pivnița lăsa o impresie destul de sumbră: de tavan erau agățate mănunchiuri de plante uscate, prin colțuri atârnavau pânze de păianjen, iar singurul gemuleț era acoperit în întregime de un oblon de lemn.

Helga și Agnes se apucaseră de curățenie. De fapt, era rândul lui Agnes să facă curat în casă, iar Helga se ținea după ea, pentru că de vreo trei săptămâni cotrobăia întruna prin toată casa, căutând cine știe ce documente. Se pare că tocmai aici găsisse Helga în sfârșit ce căuta. Răsturnase cu fundul în sus o casetă veche, dăduse peste o mapă roasă, cu coperta imprimată în relief. Când Magda apărui în pragul pivniței, Helga tocmai examina o bucată mică de pânză pe care o scosese din mapă. Agnes mătura pe jos, mormăind încu-dată. O deranja când n-o lăsa să facă curat în pace.

Helga răsucea în mâini descoperirea, fără să-i acorde atenție lui Agnes.

— Nu văd nimic în întunericul ăsta. Magda, adu o lanternă! îi spuse ea surorii sale.

— Mai bine veniți voi sus, am primit o scrisoare! răspunse

Magda.

— Parcă n-am altceva de făcut decât să mă vântur de colo-colo!

zise îmbufnată Agnes, dar lăsă mătura și începu să urce pe scări.

Helga o luă pe urmele ei fără să scoată o vorbă.

Magda rupse plicul și scoase din el o bucăică minuscule de

hârtie. Era o telegramă. Mesajul era scurt, nu conținea decât câ-

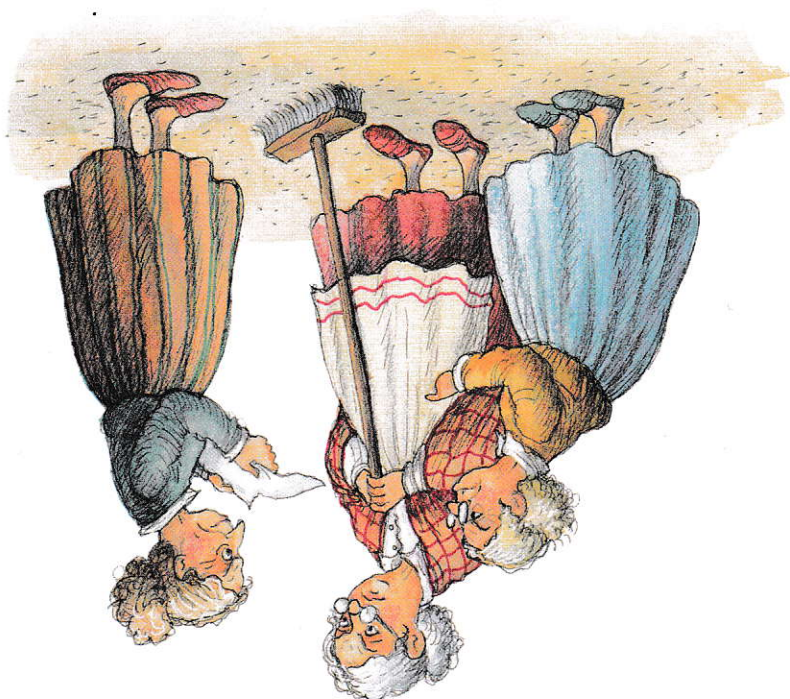
teva cuvinte: „Se pare c-am aflat ceva despre ei. Sun vineri seară.

Așteptați semnalul”, citi ea cu voce tare.

Helga și Agnes nici măcar nu întrebă de la cine era telegrama.

Smulseră foaia din mâinile Magdei și o parcuseră din nou.

— Despre cine a aflat? întrebă Agnes.

...să ies foarte rar, la banca. Câteo-

ter, poștașul din

terzis să sune la

eburi au surorile,

era fără să crăc-

mlisen primiseră

de timbre, iar al

Herr Miller l-a și

urma, poștașul

ția în urma lui

omlerea. Aștepta

ai după aceea se

re asupra lor, că

la plicul cel ușor.

van erau agățate

panze de păian-

ne de un oblon

er, era rândul lui

ea, pentru că de

ca, căutând cine

elga în sfârșit ce

dăduse peste o

Magda apărui în

ca de până pe

normând înciu-

e.

acorde atenție

— Poate despre copiii care erau cu Oscar la târg? Va aduceți aminte de băieții și fetițele?

— Niște copii revoltători! Magda strânse din buze. Foarte ne-educată. Ați văzut cum i se arătau de gât? Cum e posibil să se poarte atât de neînfrănat? La orfelinatul nostru ne-ar fi bătuți cu nuiaua pentru asemenea gesturi de afecțiune!

— Da, copiii din ziua de azi au scâpat complet de sub orice control, aprobă Helga. Că tot veni vorba, n-ar fi rău să îmbucăm ceva. Ce-avem la micul dejun?

— Aoleu, omleta! se plesni Magda cu palma pe frunte.

Din spatele ușii închise a bucătăriei ieșeau valuri de fum. Omleta rămasă pe foc se făcuse scrum. Helga deschise repede larg ferestra, Agnes apuca țigala de pe foc, o arunca în chiuvetă și dădu drumul la apă. Sigur nu fusese cea mai bună idee, pentru că din țigala încinsă se ridică un nor des de aburi, care umplu întreaga bucătărie.

— Neroadă mai ești, tuși Magda.

— Neroadă ești tu! se răfoi Agnes. Nu tu ai ars omleta?

— Dar tu de ce ai pus apă în țigala încinsă?

— Dar tu...

— N-avem vreme de certuri! strigă Helga la surorile ei. Magda, spală țigala și fă altă omleta! Iar tu, Agnes, deschide ușa de la intrare să se facă curent și să aerisim casa.

Peste cincisprezece minute, dezastul din bucătărie era înlăturat, iar surorile luau un mic-dejun cu omleta, sandwichuri cu somon și cafea neagră. Afară era o dimineață frumoasă de august. Dinspre ferd sufla un vânticel proaspăt, soarele strălucea pe cer, iar vânturile muniilor se pierdeau prin troienele de nori albi ca zăpada. Dar surorile nu observau nimic din toate astea. Stăteau la masă, reci și fără urmă de zămbet pe buze, și-și mâncau micul-dejun sărat și piperat.

Pe stradă trecu mica furgoneta cu înghețată, anunțată de cântecelul ei vesel. Magda o urmări cu o privire înțepată, dar nu spuse nimic.

Deodată, Agnes își aminti de peticul de pânză găsit de Helga în pivniță.

— Apropo, ce-ai făcut cu chestia pe care ai găsit-o? Întreabă ea. — A, dai Strai așa... Helga se duse grăbită în holul de la intrare. În câteva clipe se întoarse și puse pe marginea mesei obiectul găsit în mapă. Era un mic portret. Vopseaua se întunecase din pricina vechimii, era plină de crăpături și pe alocuri se cojise, dar la lumina puternică a zilei se deslușea chipul unui bărbat cu barbă roșcată. Dacă imaginea n-ar fi fost atât de veche — căci părea să aibă peste două sute de ani —, ai fi putut să afirmi cu siguranță că era portretul bunicului Oscar.

— V-am spus eu că l-am mai văzut undeva! mărai victorioasă Helga.

arg? Va aduceți

uze. Foarte ne-
e posibil să se
-e-ar fi bătur cu

er de sub orice
ău să îmbucăm

e frunte.

de fum. Omleta
pede larg feras-
iuvetă și dădu
pentru că din
mplu întreaga

omleta?

orile ei. Magda,
de ușa de la in-

arie era înlatu-
dvicuri cu so-
asă de august.
trălucea pe cer,
ele de nori albi
e astea. Stăteau
mâncău micul-